

H A D I V A D L O

HaDivadlo - Alfa Pasáž, Poštovská 8D, Brno 602 00

www.ced-brno.cz a www.hadivadlo.cz

email: produkce@hadivadlo.cz

Ivana Buraje *Strýček Váňa*. Jedná se o třetí „portrét“ ze sezónního dramaturgického cyklu „Společnost individualismu“. Ivan Buraj se po několika autorských inscenacích vrací k pravidelnému dramatickému textu. *Strýčka Váňu* výrazně interpretuje a vztahuje k dnešku, k době „MEZI“, kdy se čeká, kdo do nastalého ticha jako první promluví a zda přinese pravdu platící jen pro některé, nebo pro všechny bez výjimky.

Předchozí dvě premiéry dramaturgického cyklu „Společnost individualismu“, *Paní Bovaryová* a *Big Sur*, „portrétovaly“ výrazné individuum a tento fenomén reflektovaly především z perspektivy jedince. Oproti tomu se inscenace *Strýček Váňa* více soustředí na problematiku vytváření společenství, potažmo společnosti a vzájemnou interakci ve světě individuí. Burajova interpretace pokládá několik zásadních otázek, které se bezprostředně vztahují k dnešku.

Volba tohoto titulu může v rámci studiového divadla experimentálního typu vypadat poněkud neobvykle. Ovšem její motivace plyne ze silného spojení *Strýčka Váni* s dobou ve, které se ocitáme. *„Žijeme v době, kdy staré už odešlo a nové ještě nenastalo. Přitom ale můžeme zcela jasně cítit, jak se ticho tohoto MEZI postupně zahušťuje a každou chvíli se schyluje k tomu, že někdo konečně promluví a udá tím nový směr. V tomto mesianistickém pocitu se nachází v současnosti celá západní společnost. Klíčové je, kdo ticho protne a čím. Zda bude nová pravda jen pro někoho, a nebo zda budeme schopni objevit pravdu, která je pro všechny“*, komentuje výběr textu a základní téma dramaturgyně Dagmar Radová. Rozvažování o dosavadním smyslu a prezentování vlastní pravdy určuje i jeden z důležitých inscenačních principů, kterým je monologizace promluv. Otázka (vlastní) pravdy a to, kam až jsme schopni kvůli ní zajít, je také jedním z témat inscenace, které ústí v otázku, jak vůbec můžeme existovat spolu a zda jsme schopni najít pravdu, která by byla pro všechny a tak tvořit společenství.

Postava doktora Astrova do hry vnáší čím dál tím naléhavější téma – ekologii. *„Astrovův ekologický aktivismus je v naší inscenaci pojímán šířeji než pouze ve spojení s přírodou. Jedná se o ekologii ve smyslu ohleduplnosti a zodpovědnosti ke svému prostředí a lidem, kteří jsou jeho součástí. Aktivismus je stavěn do kontrastu s pasivitou ostatních postav, které se propadají do nudy a ztrácejí smysl svého počínání“*, doplňuje dramaturg Matěj Nytra.

Každodenní situace, atmosféry houstnoucího ticha a nudy přerývavě rozrušují promluvy nebo výbuchy exaltovaných emocí. Inscenace klade důraz na minimalistické detailní herectví. V titulní roli Strýčka Váni se představí Jan Lepšík a jako jeho „protivník“, v roli profesora Serebrjakova, Cyril Drozda. Vedle herců z HaDivadla se objeví i dva výjimeční hosté. Herečka Národního divadla Brno, Lucie Schneiderová, ztvárnující roli Jeleny, a Robert Mikluš, který se představí v roli doktora Astrova.

Na inscenaci *Strýček Váňa* se dramaturgicky spolupodílel Matěj Nytra, který se v HaDivadle představil už jako autor a dramaturg studiového projektu *Ice Pøz*. Matěj Nytra je novou dramaturgickou posilou uměleckého týmu HaDivadla.

V předvečer premiéry *Strýčka Váni*, tedy 7. dubna, se již tradičně uskuteční další diskuze z cyklu A2. O hranici mezi legálním a legitimním užíváním majetku, ale také o Autonomním sociálním centru Klinika budou diskutovat šéfredaktorka Nového Prostoru Zuzana Brodilová a sociální ekolog Arnošt Novák. Debatu moderuje Hana Kuncová.

Anotace

Strýček Váňa

„Teď je čas konečně tomu všemu porozumět. Čas být konečně spolu!!!“

Alain Badiou říká, že v našem světě zbyla už jenom těla a jazyky, ztratili jsme ale pravdy. Naše společnost se komplikuje, drolí se na fragmenty. A čím je komplikovanější, tím víc potřebuje specialisty, kteří nerozumí společnosti jako celku, ale jen své specializaci. Kromě specializace máme ještě informace – miliony informací!!! SCHÁZÍ nám ale smysl. SCHÁZÍ nám víra v to, co děláme a proč jsme spolu. Společnost a Já se v krajině pozdního individualismu odcizuje.

V domě na venkově se SCHÁZÍ společnost. Profesor Serebrjakov dovršil svoji práci. Odchází na důchod. Vrací se z města zpět na venkov. Zabýval se uměním - realismem. A Váňa pracoval celý život pro Serebrjakova. Obětoval se!

Všichni by dům chtěli chápat jako domov, jenomže všichni trpí a každý zoufale hledá ve světě těl a jazyků SVOJI pravdu a i ta ztrácí na věrohodnosti. Jakákoliv jistota se roztéká. Všechno obaluje cynismus – jazyk ztracených.

Je možné ještě rozumět svému životu? Má smysl se ještě pro někoho obětovat? Jak žít se svými pravdami spolu s ostatními? Jak žít dál a dál a dál? Jak žít na konci smyslu kultury?

Autor	Anton Pavlovič Čechov
Překlad	Leoš Suchařípa
Režie	Ivan Buraj
Dramaturgie	Dagmar Radová a Matěj Nytra
Výprava	Jana Boháčková a Lenka Jabůrková
Výběr hudby	Pavel. V. Boiko
Asistence režie	Tereza Agelová

premiéra 8. dubna 2016, HaDivadlo

OSOBY A OBSAZENÍ

SEREBRJAKOV	Cyril Drozda
JELENA	Lucie Schneiderová j. h.
SOŇA	Táňa Malíková
VOJNICKÁ	Simona Peková
IVAN VOJNICKIJ	Jan Lepšík
ASTROV	Robert Mikluš j. h.
TĚLEGIN	Miroslav Kumhala
MARINA	Marie Ludvíková